ни бурните въздишки на гърдите,
ни от очите буйните потоци,
ни тоя мрачен изглед на лицето —
~~задружно с~~ всички белези на скръб -
показват ме такъв какъвто съм.
Това би могъл да извърши всеки.
Скръбта ми няма външност, тя е в мене,
и всичко туй изглежда само скръб.

КРАЛЯТ

Похвално и добро това е, Хамлет,
че ти скърбиш тъй много за баща си.
Но знаеш, че баща ти е загубил
и той баща си; неговият син
и той баща си е загубил - всеки
от тях е бил принуден пълен траур
да пази след смъртта - ала така
да се упорствува в скръбта е белег
на неблагочестива ревност, не
на скръб мъжествена; показва воля
на небесата крайно непокорна, -
сърце без твърдост, ум нетърпелив,
и прост, необразован разум. Слушай!
Защо е нужно в своето упорство
да вземаме тъй близо до сърцето
онуй, което трябва тук да стане,
което ни е толкова известно?
Не, грях към бога, грях към мъртвия -